וארטים לפרשת השבוע

א א. וידבר ה' אל משה במדבר סיני באהל מועד באחד לחודש השני בשנה השנית לצאתם מארץ מצרים לאמר. פרש"י מתוך חיבתן לפניו מונה אותם כל שעה וגו' וכשבא להשרות שכינתו עליהם בתוכם מנאן והיינו באחד בניסן הוקם המשכן ובאחד באייר מנאן עכ"ד. ויש להקשות אם השרה שכינתו עליהם באחד בניסן מפני מה הוא מנה אותם רק באחד באייר? וי"ל בזה דכיוון דהנשיאים הקריבו קורבנותיהם כל יום מיב ימי ניסן ופסק הרמב"ם ו ט מקרבנות דהמקריב קרבן באותו יום הוא יו"ט אצלו ואסור במלאכה, ומניין בנ"י היא מלאכה כי ישראל נמנו או ע"י מחצית השקל דאסורה עכ"פ מדרבנן, או ע"י כתיבת שמותיהם כמבואר ברמב"ן א מה וא"כ ביב' ימים הראשונים לא יכלו למנותם. ואח"כ היה ימי הפסח שגם לא יכלו למנות וכיוון שיצא רוב החודש בקדושה לכן לא מנאן בזה החודש כלל וכעין מה שכתב הב"י לענייַן שאין מתענים בחודש ניסן כיוון שיצא רובו בקדושה ולכן חיכה לחודש אייר. רבי נתן גשטטנר.

א א. וידבר ה' אל משה במדבר סיני באוהל מועד באחד לחודש השני בשנה השנית לצאתם מארץ מצרים. הגמ' בפסחים ו: מקשה ונכתוב ברישא דחודש ראשון והדר דחודש שני, והיינו שנכתוב קודם מה היה בחודש הראשון הקרבת קרבן פסח שנכתבה בפרשת בהעלותך, ובהמשך נכתוב את מניין בני ישראל שנכתבה כאן שהיה בחודש השני? מתרצת הגמ' אמר רב אין מוקדם ומאוחר בתורה. וצ"ב מדוע הגמ' לא תירצה מה שרש"י אומר בתחילת בהעלותך שכתב בשם הספרי דהטעם שהתורה מביאה את הקרבת קרבן פסח באיחור אחרי מניין בני ישראל משום דפרשת פסח היא גנותן של ישראל שכל 40 שנה שהיו במדבר לא הקריבו אלא פסח זה בלבד, וזה טעם יותר טוב, ובפרט שאת התירוץ של אין מוקדם ומאוחר מתרצים רק במקום שאין תירוץ אחר? וי"ל דמצינו ביבמות עב: מחלוקת בדין מילה שלא בזמנה האם יכולה להיות בלילה או רק ביום. ויסוד המחלוקת האם דורשים את האות ו של וביום השמיני לרבות גם שלא בזמנה צריך להיות ביום או לא. והנה מבואר בגמ' שם שבנ"י לא מלו במצרים כי לא נשבה רוח צפונית אלא רק בחצות הלילה ולכן היתה סכנה למול, ואם נאמר שמותר למול בלילה שלא בזמנה אז אין סכנה למול כי יכול למול בחצות הלילה ואז יש רוח צפונית, ומדלא מלו הוי גנאי להם, ולכן י"ל שלמ"ד שהוא גנאי להם שלא עשו את הפסח ס"ל שיכולים למול שלא בזמנה בלילה וא"כ היו צריכים למול ולעשות פסח, אבל למ"ד שלא מלו זה לא גנאי להם שלא עשו את הפסח כי היו ערלים וערלים גם אבותיהם אינם יכולים להביא קרבן פסח. וא"כ ל"ה גנאי להם כלל. והנה רש"י לקמן בפרשת בהעלותך הביא טעמו מהספרי וסתם ספרי זה דעת רבי שמעון כמבואר בסנהדרין פו: ור"ש אינו דורש מעולם את האות ו כמבואר במנחות מא: וא"כ לשיטתו יכול למול בלילה ולכן אומר רש"י דהוי גנותם של ישראל. אבל בגמ' בפסחים זה דעת רב ורב הלא ס"ל שדורשין ו וא"כ אסור לעשות מילה בלילה וא"כ למה התורה כתבה קודם את מנין בנ"י ואח"כ את קרבן פסח שהיה בראשון דהרי אין זה גנות לישראל כי רובם פטורים מקרבן פסח משום מילת בניהם, ולכך מתרצת הגמ' דאין מוקדם ומאוחר בתורה. ושלל לא יחסר.

א ב. שאו את ראש כל עדת ישראל למשפחתם לבית אבותם. משמע מכאן דלמשפחותם לבית אבותם הוא דבר אחד וכן מבואר ברש"י. והנה להלן ד לד לגבי שבט לוי כתוב ויפקוד וגו' למשפחותם ולבית אבותם משמע דבית אבותם הוא דבר נפרד מלמשפחותם, וכן להלן ג טו כתוב פקוד את בני לוי לבית אבותם למשפחותם והיינו שהקדים קודם בית אבות למשפחה בשונה מכאן שהקדים משפחה לבית אבות, ומה הטעם בכל זה? וי"ל דשבט לוי היו צריכים לדעת את בית אבותם ולא הספיק לדעת רק איזה שבט הם והוא בכדי לחלק למשמרות שהיו מחולקים לפי בתי אבות (רמב"ם ג ט מכלי המקדש) ולכן חילקו אחד מהשני בגלל שהוא שני עניינים שצריך לידע אותם, משא"כ בשאר השבטים זה לא משנה כלל מי הבית אבות לכן נאמר שזה אחד. הגרי"ז.

א ב. שאו את ראש עדת בני ישראל וגו' במספר שמות. יש להקשות דלכאורה המילים במספר שמות הן מיותרות ובשבי"מ הוצרך לזה? וי"ל ע"פ הגמ' ביומא כב: רבי יונתן רמי כתיב והיה מספר בנ"י כחול אשר על שפת הים, וכתיב אשר לא ימד ולא יספר? מתרצת הגמ' כאן בזמן שישראל עושים רצונו אז לא ימד ולא יספר, כאן כשאין עושים רצונו אז היה מספרם כחול אשר על שפת הים. ויש להקשות ע"ז איך יכול להיות שאם ישראל לא יעשו רצונו אז מספרם ייספר ואם יעשו רצונו אז מספרם יהיה רב שלא ייספר באותו הרגע, הרי צריך זמן בשביל להתרבות ואם ברגע יעשו רצונו האם יתרבו עד לבלי מספר? וי"ל ע"פ מה שמצינו שצדיק אחד שקול כנגד הרבה אנשים וכמו שמצינו ביהושע ז ה ויכו אנשי האי כשלושים וששה איש ואמרו חז"ל בסנהדרין מד. שזה הולך על יאיר בן מנשה ששקול כלו' אנשים. וא"כ נמצא שבזמן שעושים רצונו כ"א שקול כעשרות אנשים ולכן זה מספר שלא יספר כי חול הים מוכפל בעשרות. וא"כ י"ל שזה כוונת הפסוק במספר שמות, שרק שמותיהם יש להם מספר אבל הם עצמם אין להם מספר. אבני שוהם.

א ב. שאו את ראש וגו' כל זכר לגולגלותם . התורה בפרשתנו מונה את שמות בני ישראל, ואח"כ את הלווים והבכורים. בישראל מוזכר לגולגלותם ובלווים ובבכורים פרק ג פסוקים טו מ לא מוזכר לגולגלותם. והסיבה לכך, אומר ר"י איבשיץ ע"פ מנחות לז', מי שיש לו ב' ראשים הוא טריפה ולא יחיה יותר משנה, וא"כ לווים ובכורים שסופרים אותם מבן חודש לא מונים גולגלות, כי מי שיש לו ב' ראשים הוא טריפה, ובבן חודש יכולים להיות כאלו ולכן כתב גולגלות, אבל במספר בנ"י ישראל שזה מבן 20 אז לא יכול להיות מישהו עם ב' גולגלות, לכן סופרים גולגלות, וזה רימזה התורה.

א ג. תפקדו אותו לצבאותם אתה ואהרן. בביאור הטעם שהוצרכו משה ואהרן ביחד לפקוד את עם ישראל? אומר רבי יונתן איבשיץ שהטעם הוא משום שפקדו אותם ע"י מחצית השקל, ויש הלכה שצדקה נגבית בשנים.

א ח-ט. לישששכר וכו' לזבולון. יש לעיין מדוע כאן התורה הקדימה את יששכר לזבולון, בעוד שבברכת יעקב לבניו (בראשית מט יג יד) וכן בברכת משה לשבטים (דברים לג יח) הקדימו את זבולון? וי"ל, אומר האדמו"ר מסקולען, שבוודאי מעלתו של יששכר עולה על של זבולון משום שיששכר לומד תורה, וזבולון הוא המסייע, ולכן אצלנו בפרשה הוקדם יששכר שמעלתו גדולה (וכן בשמות הנשיאים, בפסוק כח, וכן בסדר הדגלים ריש פרק ב) משא"כ כשבאו לברכם אז הקדימו את זבולון, כי כשזבולון מתברך אז זה מועיל ליששכר, ויותר מזה, יששכר גם תלוי בברכה של זבולון, לכן בברכות זבולון הוקדם, שבברכתו כלולה ברכת יששכר.

א יז. ויקח משה ואהרן את האנשים אשר ניקבו בשמות. וברש"י הוסיף אשר ניקבו לו **כאן** בשמות. ויש לבאר כוונת רש"י דהנה יש להקשות למה לגבי הנשיאים כתוב שנקראו ע"י שמות. ואילו כל העדה כתיב ואת כל העדה הקהילו, והקהילו הכוונה בחצוצרות, הא גם הנשיאים דינא הוא שמקהילים אותם בחצוצרות כדכתיב להלן פרק י פסוק ד. וי"ל שכעת עדיין לא ידעו מי הנשיאים, אז לא היה שייך לתקוע בחצוצרות כי אף אחד לא ידע שהוא נשיא, ולכך כאן הוצרכו להקהילם בשמות וזהו כוונת רש"י אשר ניקבו כאן בשמות.

א מב. בני נפתלי. בכל השבטים מופיע ל לפני שם השבט והיינו **לבני** שמעון, **לבני** דן, וכו' ואילו בנפתלי כתוב רק **בני** בלי ל. והטעם י"ל ע"פ רש"י בכי תשא (שמות ל טז). שאומר שמנין בני ישראל היה שם וכאן אותו המספר בדיוק. לא נולדו ולא נפטרו מבנ"י כלום. ושם כתוב שבני ישראל מנו 603550 א"כ כדי לדעת את מנין כל השבטים היו צריכים לחדש לנו כמה הם היו, אז כתבה התורה בצורה של חידוש ל. מאידך, נפתלי שהוא אחרון, אנו יכולים לחשבן לבד ולדעת כמה שנשאר מהמניין של כי תשא לכן נכתב בלשון בני דהיינו שהם כך וכך כלשון שמודיעים על דבר ידוע. בשם ההפלאה.

א מד מה מו. אלה הפקודים אשר פקד משה ואהרן ונשיאי ישראל וגו': ויהיו כל פקודי בני ישראל לבית אבותם מבן עשרים שנה ומעלה כל יצא צבא בישראל: ויהיו כל הפקודים שש מאות אלף ושלושת אלפים וחמש מאות וחמישים. מי שיתבונן יראה שהמילה פקודים מוזכרת כאן ג"פ. בתחילה אלה הפקודים, אח"כ ויהיו כל פקודי, ואח"כ שוב ויהיו כל הפקודים, ורבים נתקשו להבין טעם הדבר. והביא ה'כתב סופר' תירוץ נפלא ע"פ הרמב"ן כאן. הרמב"ן ביאר ג' טעמים מדוע נפקדו בני ישראל לדעת מניינם. **א.** כדי שיבואו לפני הנביאים הקדושים משה ואהרן וישימו עיניהם עליהם לטובה ויבקשו עליהם רחמים. **ב.** כדי שיידעו מי ראוי לצאת למלחמה כדרך המלך שפוקד חילותיו בעת צאתו למלחמה, **ג.** להודיע חסדי ה' שבשבעים נפש ירדו למצרים ועתה הם כחול אשר על שפת הים עכ"ד. ולפי"ז, אומר הכתב סופר, כעת מבואר היטב מדוע הוזכרו 'הפקודים' ג"פ. בתחילה כתוב אלה הפקודים אשר פקד משה ואהרן, והיינו הטעם הראשון של הרמב"ן שמשה ואהרן ייפקדו כדי להזכירם לרחמים. אח"כ ויהיו כל פקודי וגו' כל יוצאי צבא, והיינו הטעם השני של הרמב"ן שהיה צריך לידע מי היוצא למלחמה. והפעם השלישית ויהיו כל הפקודים שש מאות אלף וגו' והיינו להודיע חסדי ה' שיצאנו שבעים נפש וכעת אנחנו 600 אלף.

ג א. ואלה תולדות אהרן ומשה וגו' נדב ואביהו. והקשה רש"י למה נדב ואביהו נחשבים כתולדות משה הא הם היו בני אהרן? ומתרץ רש"י שמשה לימדם תורה וכל המלמד בן חברו כאילו ילדו. ויש להקשות שהרי משה לימד את כל כלל ישראל תורה, אז נכתוב על כולם אלה תולדות משה כל כלל ישראל, וי"ל שהנפק"מ שתלמיד הוא כבנו זה לגבי דין בראַ מזכה אבא, והיינו שזכות הבן מועילה לאב, וזה הכל רק אם הבן שווה יותר מהאבא, כמו אברהם שהציל את תרח והוציאו מגיהנום, אבל כשאבא יותר גדול מהבן אין לזה שום חשיבות, והנה כל ישראל משה היה גדול מהם לכן לא הוצרך משה שיתיחסו אחריו כי זה לא מועיל לו כלום, אבל נדב ואביהו דאיתא ברש"י שהיו יותר ממשה רבינו ובשביל זה הוא צריך את יחוסם אחריו, מדין בראַ מזכה אבא.

ג ד. וימת נדב ואביהו וגו' ובנים לא היו להם. ובגמ' בסוף יומא איתא הרבה בנים היו לאהרן שראוים לישרף אלא שעמד להם זכות אביהם. יש להקשות מה הטעם שמתו נדב ואביהו ולא שאר בני אהרן, הרי המיתה שלהם הגיעה בעוון אביהם בעוון חטא העגל וא"כ הקטנים יותר צריכין למות כי דינא הוא שהקטנים נתפסים בעוון האב? וי"ל שאילו היו נשרפים אלעזר ואיתמר לא היה נשאר זכר לאהרן כי נדב ואביהו לא נשאו נשים, ולכן לקח הקב"ה את נדב ואביהו כדי שישאר זכר לאהרן, וזהו מאי דכתיב וימת נדב ואביהו, ולמה הם? משום שבנים לא היו להם.

שם. וימת נדב ואביהו לפני ה' בהקריבם אש זרה. הנה בדברים ט כ על הפסוק ובאהרן התאנף ה' להשמידו ויתפלל גם בעד אהרן בעת ההיא. אומר שם רש"י שהקב"ה רצה להשמיד כל זרעו של אהרן בגלל חטא העגל, ובזכות תפילת משה הקב"ה לקח רק את נדב ואביהו והשאיר את אלעזר ואיתמר דתפילת צדיק עושה מחצה. והנה יש להקשות דהכא כתיב שהם מתו משום שהקריבו אש זרה ולא משום עוון העגל? וי"ל ע"פ עירובין סג. שה'אש זרה' הכוונה שהורו הלכה בפני משה רבם שחייבים ע"ז מיתה. והנה על חטא העגל היו צריכים למות אלעזר ואיתמר שהיו הקטנים וכנפסק שבקללה מתחילים בקטן, ולא הבחירים והגדולים שהם נדב ואביהו. וכן נמי, מהטעם שהורו נדב ואביהו בפני רבם בלחוד לא היו מתים כי משה מחל להם כי הוא הרי התפלל שלא יאמותו, והרב שמחל על כבודו כבודו מחול. וא"כ י"ל דמשה לא היה יכול למחול להם כיוון שאם היה מוחל להם אז הוא יגרום שהקטנים יאמותו וזה חב לאחריני. והעונש היה בעיקרו על חטא העגל, והטעם שזה נגזר על הגדולים משום שהורו הוראה בפני משה.

ג מ. פקוד כל בכור מבן חודש. וברש"י משיצא מכלל **ספק** נפל. ואילו לעיל אצל הלווים בפסוק טו אומר רש"י משיצא מכלל נפל. וקשה למה כאן ספק נפל ושם נפל? וי"ל, אומר החת"ס, שאצל הלווים משה רבינו שאל איך אני אדע מניין יונקיהם (רש"י פסוק טז') א"ל הקב"ה אתה עשה את שלך, ולכל בית מבתי הלווים שהגיע, היתה בת קול מכרזת מניינם, וא"כ מובן שבלווים זה נספר ע"י הקב"ה בבת קול, ואצלו אין ספק. משא"כ בבכורות שנספרו ע"י משה יצא מספק נפל. **ולפי דברי חז"ל אלו** המובאים ברש"י מיושבת גם קושיית ר' יונתן איבשיץ דלעיל למה אצל הלוויים לא כתוב לגולגלותם, משום שאצל הלווים משה לא היה צריך למנות את הגולגלות עצמן אלא היה די לו במה שהכריזה הבת קול, משא"כ במניין בני ישראל.

ד ג. כל בא לצבא לעשות מלאכה. זה נכתב בעבודת בני קהת. ואילו בעבודות בני גרשון ובני מררי שנכתבו לעיל לא נכתב לעשות מלאכה. והטעם, אומר ה'אור שמח', משום דאיתא בשבת קנד. שעל איסור 'מחמר' אין חייבים סקילה כיוון שהוא לאו הבא מכלל עשה - 'למען ינוח שורך'. ולכן לא הוי כשאר לט' מלאכות של שבת שיש עליהם חיוב סקילה (וכ"ה ברמב"ם שבת כ א). ולפי"ז מובן, כיוון שבני גרשון ובני מררי עבודתם היתה שהיו נושאים את כלי המשכן ע"ג בהמות ע"כ זה נחשב רק ל'מחמר' ולא הווי כמו שאר מלאכות מלט' מלאכות. משא"כ בני קהת שנשאו את כלי המשכן 'בכתף' והיינו מלאכת הוצאה, לכן נכתב בהם לעשות מלאכה.

ג מו – מח. ואת פדויי השלושה והשבעים והמאתיים העודפים על הלוויים מבכור בני ישראל ולקחת חמשת וכו' ונתת הכסף לאהרן ולבניו. פרש"י שלקחו מהם חמשת שקלים לגולגולת הואיל וכך הייתה מכירתו של יוסף עשרים כסף שהיה בכורה של רחל. ויש להקשות שהרי המוכרים של יוסף היו שמעון ולוי וא"כ מדוע כסף הפדיון שהוא כנגד המכירה הגיע לאהרן ובניו שהם משבט לוי והלא הם עצמם צריכים את הכפרה על המכירה כשמעון. אך יש לפרש ע"פ מה שאמרו חז"ל עה"פ הנה בעל החלומות הלזה וגו' שאמרו השבטים עתיד זה להשאינו לבעלים – והיינו שעתיד ירבעם בן נבט לצאת מיוסף ויחטיא הוא את ישראל בע"ז, השיבם יוסף אתם עתידים לעשות אלילים אילמים לפני עגלי ירבעם, ופירש היפה מראה שכך הייתה תשובתו של יוסף לאחים שעוד קודם שיחטיא ירבעם בן נבט את ישראל בעגלים יחטאו הם בעצמם בעגל, וא"כ לשבטים אין תירוץ כי הם עצמם יחטאו בעגל, אך לשבט לוי שלא חטאו בעגל יש תירוץ ולכן קיבל את הכסף. ראיתי.

ג מז. ולקחת חמשת שקלים לגולגלת, ולהלן מח כתיב ונתת לאהרן ולבניו. יש להקשות אם זה ניתן לאהרן אז מדוע משה לקח שאהרן יקח לשם מה 'הטלפון השבור' הזה? וי"ל, אומר הפנים יפות, דדינא הוא שמתנות כהונה הן ממון שאין לו תובעים, ומצי למימר רצוני ליתן לכהן אחר, אבל איתא בקידושין כט שזה הכל הכהנים אבל בי"ד יכולים להוציא ממון הפדיון אפי' ממשועבדים, וא"כ כאן אהרן לא היה יכול לקחת כי זה לא שלו והוי ממון שאין לו תובעים, מאידך גיסא משה שהיה לו דין של בי"ד יכל לקחת הממון, ולכך כתוב ולקחת על משה.

ד יט. וזאת עשו להם וחיו ולא ימותו. הנה בברכות י. איתא שישעיהו אמר לחזקיהו כיוון שאתה לא נושא אישה אתה תמות ולא תחיה, וביארה הגמ' שהוא ימות מהעולם הזה ולא יחיה לעולם הבא. והכל בגלל שלא נשא אישה. אומר רבי רחמים הכהן שד"ז מרומז כאן, המילה וזאת הכוונה לאישה כדכתיב זאת הפעם עצם מעצמי. וא"כ זאת עשו, דהיינו שתקחו אישה, ואז לא יקרה לכם כמו שקרה לחזקיהו אלא תחיו ולא תמותו.

מאמרי מוסר וסיפורים מענייני הפרשה

איני דר אלא במקום תורה: בפרשת שבוע פירש רש"י וסמוכין להם דגל מחנה יהודה, והחונים עליו יששכר וזבולן, טוב לצדיק טוב לשכנו, לפי שהיו שכנין של משה שהיה עוסק בתורה, נעשו גדולים בתורה, שנאמר יהודה מחוקקי, ומבני יששכר יודעי בינה וגו' מאתים ראשי סנהדראות, ומזבולן מושכים בשבט סופר. ולעומת זאת בפסוק כט כתב על הפסוק משפחת בני קהת יחנו וגו' תימנה כתב רש"י: וסמוכין להם דגל ראובן החונים תימנה אוי לרשע ואוי לשכנו לכך לקו מהם דתן ואבירם ומאתים וחמשים איש עם קרח ועדתו שנמשכו עמהם במחלוקתם. רואים כאן כמה כח ההשפעה של הסביבה שהוא גר שם, אם הוא גר במקום תורה ושת"ח מצויים שם הוא מושפע מהם לטובה, וחלילה אם הוא גר במקום שאינו מקום תורה הוא מושפע מהם לרעה. וידועים דברי הרמב"ם בפי"ו מהלכות דעות ה"א: דרך ברייתו של אדם להיות נמשך בדעותיו ובמעשיו אחר ריעיו וחביריו ונוהג כמנהג אנשי מדינתו, לפיכך צריך אדם להתחבר לצדיקים וליישב אצל החכמים תמיד כדי שילמוד ממעשיהם, ויתרחק מן הרשעים ההולכים בחשך כדי שלא ילמוד ממעשיהם, הוא ששלמה אומר הולך את חכמים יחכם ורועה כסילים ירוע, ואומר אשרי האיש וגו', וכן אם היה במדינה שמנהגותיה רעים ואין אנשיה הולכים בדרך ישרה ילך למקום שאנשיה צדיקים ונוהגים בדרך טובים. ובפרקי אבות פ"ו מ"ט: אמר רבי יוסי בן קיסמא פעם אחת הייתי מהלך בדרך ופגע בי אדם אחד ונתן לי שלום והחזרתי לו שלום, אמר לי רבי מאיזה מקום אתה, אמרתי לו מעיר גדולה של חכמים ושל סופרים אני, אמר לי רבי רצונך שתדור עמנו במקומנו ואני אתן לך אלף אלפים דינרי זהב ואבנים טובות ומרגליות, אמרתי לו בני אם אתה נותן לי כל כסף וזהב ואבנים טובות ומרגליות שבעולם איני דר אלא במקום תורה. ובאבות דרבי נתן פרק י"ד מסופר על ר' אלעזר בן ערך שהיה גדול תלמידיו של ר' יוחנן בן זכאי ולמרות זאת לא נתגדל שמו כמו חבריו כי הלך לדור במקום שאינו מקום תורה, ובשבת קמז: מובא ששכח שם תלמודו עד שהוצרכו להתפלל עליו שיחזור לו תלמודו. החזון איש בקובץ אגרות סג כותב דברים ברורים אודות החובה לדור במקום תורה: מכתבך הגיעני, והנני להגיד לך דעתי, כי לא נכון לפניך לנסוע לארץ הקודש, כי אין לעזוב בימינו את ארץ רוסיא אשר רוב בניין ישראל נחתים בארצה, ועיקר משכן התורה בארץ הזאת, ומצות חנייתה היא גדולה ממצות חניית ארץ־הקודש, ואך פה ראוי לאיש צעיר לעלות בתורה למעלה למשכיל. ובארץ הקודש - ד' ישיב שבותה בקרוב במהרה בימינו, אמן - אין מקום מסוגל לזה כאשר יעיד הנסיון. ואולי גם תנאי החיים הקשים שמה הוא סיבה לזה, וזה היה טעם הרבה גדולי הדורות שבחו"ל. וכמדומה שהאריך המהרי"ט בתשובה, כי חובה לדור בארץ ההיא שישיבות הקדושות בנויות בה אשר מהם תצא תודה וכו'. ובודאי ארץ רוסיא היא בבחינה הזאת שאף אם כבר הוא בא"י מותר לצאת לחו"ל, מי שהוא בעניין לימוד התורה ויוצא לתכלית זה. ואני אומר לך בייחוד כי כל שלא התכונן לימודך על אופן ראוי ומשוכלל אין ראוי לפניך לעלות לארץ־הקודש ר"ל לעזוב את ארץ גלותינו. גם אפשר להרבות תורה בישראל פה משם, וכל אדם הוא מחוייב התקווה לזה. **רא"א דסלר** כתב במכתב וז"ל: כשבאתי למרגית, תיכף נוכחתי שאני צריך לחפש מקומות להחבא, למען אשתמט מלפגוע ולראות בפריצות והפקרות המלאים על כל גדותיהם. כמובן ברחתי ונחבאתי כי מתועבה הפריצות בעיני, אכן בהיותי לבדי חשבתי האם יש חשש כי אלמוד ח"ו ממעשיהם הרעים ועוד בהרחבה שם עד שאביו כתב לי מכתב בזה"ל: התורה גלתה לנו סוד כמוס בכוחות הנפש מקור משחת נורא, שכל מה שהאדם רואה השחתת אחרים יתנוצץ גם יתעורר בקרבו הרצון והכוסף לעשות ג"כ כזה, ואף כי ידע ויבין עד כמה רע ומר הדבר ההוא וכמה גדולה ההשחתה גם ההפסד, אך כן הוא הטבע. ואם גם לא יאומן כי יסופר, אך כן הוא כלל הוא בידינו כי על דבר כוחות הנפש לא נוכל לבקש ולשאול איך הוא... נביא להלן סיפורים על גדו"י כמה הקפידו שיגורו אך ורק במקומות תורה.

סיפר האדמו"ר מטריסק שליט"א, בנו של רבי דב אייכנשטיין ראש ישיבת אתרי ומשכן התורה, על הנסיבות שהובילו את אביו בשעתו לעלות ולהשתקע בארץ ישראל, בה עלה ונתעלה בתורה עד שהיה לאחד מגדולי מרביצי התורה בדורנו. הדבר היה כרוך בסיפור מופלא שעמד מאחורי הקלעים באותה פרשה. וכך סיפר: בסוף שנת תשט"ז נוסד בירושלים כולל לאברכים צעירים בעלי כשרונות בעל רמה מיוחדת, וגם סכום המילגה היה גבוה בהרבה מהמקובל. בראש הכולל עמד רבי רפאל רייכמן. בשנת תשי"ז הצטרף לחבורה אברך אמריקאי בעל כשרון רב ומתמיד עצום בשם רבי דב אייכנשטיין, שהיה תלמיד של רבי אהרן קוטלר בלייקווד. אביו של רבי דב היה אחד הרבנים המפורסמים שכיהן כרב עיר גדולה בארה"ב, והקהילה היתה מאורגנת ועשירה מאד. האב ציפה זמן רב שבנו יתחיל לכהן ברבנות שם בתקווה שבמשך הזמן יירש את הרבנות המפוארת, אך הבן ביקש לנסוע קודם לשנה לארה"ק להתבשם מתורת ארץ ישראל ואז יחזור לארה"ב לקבל משרת הרבנות. באותו הזמן החורים דאגו לספק כל צרכיו, וכעבור שנה ביקשו שיחזור לארה"ב, אולם הוא ביקש ארכה לעוד שנה וזו ניתנה לו. לאחר שנה נוספת שוב התחנן על נפשו שחשקה בתורה וביקש עוד שהות, וכך השתדל למשוך הזמן ככל האפשר, וההורים בלית ברירה הסכימו. בקיץ תש"כ הודיעו ההורים והורי אשתו שעליהם לחזור לארה"ב לקבל את המשרה, בציינם שאם לא יחזרו בהקדם יפסיקו לממן את החזקתם, והם ישארו ללא דירה ואפשרות פרנסה. אשתו לא עבדה בינתיים, והתוכנית של הכולל הגיעה לסיום והכולל עמד להיסגר. באותו זמן עמדה אחות אשתו להתחתן בארה"ב, והם החליטו לחזור. הם כבר שלחו את הספרים לארה"ב. חלק ממכשירי החשמל נמכרו ושאר החפצים נארזו. ואז התערב ראש הכולל ואמר שאין להשלים עם העובדה שאברך כה מוכשר ייסע לקבל משרה שתמנע ממנו לעלות במעלות התורה. הוא פנה לרבי אליעזר יהודה פינקל ששלח מכתב לאביו וביקשו שיאפשר לו להמשיך ללמוד בארץ. האב שיגר מברק תשובה שהסביר כי אין כאן ניתוק מהתורה אלא הוא נדרש לצורך רוחני ברבנות חשובה שיש בה זיכוי הרבים. גם הגאון מטשעבין התבקש להתערב בפרשה, ולמרבה הפלא אף הוא שלח מכתב חם לאביו וביקשו שיתן לבנו ארכה לשבת וללמוד בארה"ק, אולם קיבל תשובה דומה. בד בבד הוא נסע לרבי יחזקאל לוינשטיין שהכריע כי צריך להשפיע עליו שלא יסע, כשרבי דב התחיל לתאר את הלחץ הגדול של ההורים והמשפחה ובעיקר אשתו שמסרבת להישאר, אמר לו רבי יחזקאל: השיב המשגיח: האם שכחת מה קרה לאדם הראשון כששמע לקול אשתו? וכשאמר שבלא עזרת ההורים אין אפשרות להתקיים וההורים מתנגדים בכל תוקף, השיב רבי יחזקאל: אביך שהינו איש תורה עוד יבא הנה לארץ לנשק אותך על שנשארת כאן. הדברים נשמעו כה רחוקים מהמציאות השיחה לא הביאה תוצאות, הוא נכנס לרבי אליהו לופיאן אף הוא התרגש ואמר שצריך לעשות הכל כדי שישאר בארץ, וכך אמר לו כאן במקום זה אתה מסוגל לשבת ולעלות במעלות התורה כאחד הגדולים, משא"כ שם גם כשתהיה רב לא תוכל למנוע שיעברו עבירות. הוא התחיל להתנצל שאשתו לא מוכנה להישאר כאן, ורבי אליהו שלחו שיקרא גם לאשתו וישוחח עם שניהם. כשאשתו נכנסה, קם בפניה מלא קומתו. היה זה מחזה מרהיב לראות הצדיק הישיש קם בפני אישה צעירה. גם האישה נדהמה. 'את ודאי מתפלאת על שקמתי לכבודך', אמר, 'אך דעי שיש לך בעל ת"ח שעתיד לגדולות ואשת חבר כחבר, אך **ח"ו** שלא תמשכו לארה"ב, כי אז האחריות הגדולה מהתוצאות תרבץ עלייך. אשתו של רבי דב הגיבה ואמרה: 'הנה אבי מורי ת"ח ורב, מורי חמי ת"ח ורב ראשי בעיר גדולה, ושניהם מצווים עלינו במצוות כיבוד אב לחזור לארה"ב ולקבל הרבנות, לדעתם יש בכך שליחות גדולה לריבוי כבוד-שמים, איך אפשר להתנגד לכך!? בתשובה לכך פתח דברי הרמב"ם והקריא בהטעמה: דרך ברית אדם להיות נמשך בדעותיו ובמעשיו אחר רעיו וחבריו ונוהג כמנהג אנשי מדינתו, לפיכך צריך אדם להתחבר לצדיקים ולישב אצל החכמים תמיד כדי שילמד ממעשיהם ויתרחק מן הרשעים וכו'. רבי דב ואשתו ישבו ובכו. וכאשר נשאל ומה יהיה הלאה, השיב, אין ספק שההורים יתפייסו בקרוב מאד. עוד תראו שאביך יבוא הנה לנשק אותך על שנשארת בארץ. מילה במילה כדבריו של רבי יחזקאל לוינשטיין. אחרי שהבטיח להם בסבלנות שעה ארוכה, הוא עמד ודרש מהם במקום תשובה החלטית. אמרה האישה אני מקבלת עלי מה שבעלי יאמר ובעלה אמר: אנו מקבלים דברי הרב, קם ר"א ובירכם בחום רב. כשחזרו לביתם החלה המבוכה הגדולה, כי היו כאלה שהתערבו ולחצו הפוך, ואז בדרך פלא התפנתה משרת ר"מ בישיבה בירושלים, ולמרות שהיו עליה הרבה קופצים זכה בה רבי דב, שהלך לתחנת דואר ושלח מברק להוריו ובו הודיעם שקיבל משרת ר"מ בירושלים והחליט להישאר בארץ. למחרת התקבל מברק מהאבא המאוכזב, אך למרבה הפלא, כעבור יום הגיע מברק נוסף: 'מזל טוב, מאחלים לכם הצלחה רבה ושמחים על החלטתכם להישאר בארץ... ראו בחוש דבר בלתי טבעי: אביו קנה לו דירה יפה בשכונת בית וגן בירושלים, והעביר בקביעות סכומי כסף גדולים לפרנסת הבית. כעבור כמה חודשים הגיעו הוריו לביקור בארץ, ואביו התבטא: באתי לנשק את בני על כך שהוא נשאר בארץ. בדיוק אותן המילים שהשמיעו שני גדולי ישראל שניבאו העתיד להיות.

בעת מסעו של בעל ה'כלי חמדה', לארצות הברית, כדי לאסוף כסף לישיבה ב'וורשא', הוצע לו לשמש כרב באחת מהעיירות, בהן נשא דרשה מאלפת ששבתה את לב השומעים. ראשי הקהילה דיברו על ליבו שייאות להזמנתם לשמש כרב בקהילתם, אך הוא סירב. גם כאשר הוצעה לו משכורת גדולה מאוד, הוא עמד בסירובו ואמר: "איני דר אלא במקום תורה. ראשי הקהילה התפלאו לשמע תשובתו של הרב: מדוע הרב חושב שהמקום כאן אינו מקום תורה? הרי יש לנו כאן מתיבתא, ישיבה קטנה, שעורי תורה ועוד כהנה וכהנה השיב רבי מאיר לראשי הקהילה: המשנה באבות מספרת: אמר רבי יוסי בן קיסמא, פעם אחת הייתי מהלך בדרך ופגע בי אדם אחד, ונתן לי שלום, והחזרתי לו שלום. אמר לי, רבי, מאיזה מקום אתה. אמרתי לו, מעיר גדולה של חכמים ושל סופרים אני. אמר לי, רבי, רצונך שתדור עמנו במקומנו, ואני אתן לך אלף אלפים דינרי זהב ואבנים טובות ומרגליות. אמרתי לו, בני, אם אתה נותן לי כל כסף וזהב ואבנים טובות ומרגליות שבעולם, איני דר אלא במקום תורה. הבה נבין! איך ידע רבי יוסי בן קיסמא שמקומו של אותו אדם שהציע לו לדור עמו, אינו מקום תורה?, שאל הרב את בני שיחו. אלא המשיך הרב כיון שכשביקש ממנו לבוא לגור עמו, הציע לו מיד אלף אלפים דינרי זהב ואבנים טובות ומרגליות, ידע רבי יוסי שבמקום זה אין תורה, כי במקום של תורה, לא מדברים מיד על כסף וזהב, כי אם כסף וזהב עומדים בראש מעייניו, סימן הוא שאין זה מקום של תורה. אם הייתם מבקשים ממני אמר להם הרב שאבוא לשמש אצלכם כרב כדי שאחזק אתכם בתורה וביראת שמים, היתה זו סיבה לבוא אליכם, אבל כיון שהצעתם לי בראש ובראשונה כסף, כנראה שאין מקומכם מקום תורה.

בספר לקח טוב לחומש דברים הביא את הסיפור הבא: סיפר רבי משה מרדכי שולזינגר על תלמיד חכם גדול ויקר שהיה גר שנים רבות בסביבה חילונית. במשך זמן זה עמל ויגע רבות בשמירה על בניו לבל יהיה להם קשר עם הסביבה. ביתו היה בית בודד, בלי שכנים, ואת החצר שסביב הבית הקיף בגדר עם שער ומנעול. כאשר היו הילדים יוצאים, היה אביהם מלוה אותם לשמור שלא יתחברו עם ילדי הרחוב. מובן שטירחה רבה זו היתה קשה לו מאד בנוסף לביטול תורה הגדול שנגרם לו מכך. יום אחד הגיע האיש למסקנה שאי אפשר לגדל ילדים לתורה וליהדות אמיתית במקום ההוא והחליט לעבור למקום תורה. כאשר נודע הדבר לידידיו, מנכבדי היהדות החרדית במקום מגוריו, נזדעקו ובאו אליו בטענה שאל לו להפקיר את המקום ועליו להתחשב גם בחיזוק יהדות התורה שם. מלבד הנזק הישיר שייגרם למקום על ידי העדרו, ממנו יראו רבים ויעשו כמוהו. על כן בקשו ממנו שיישאר בשב ואל תעשה. השיב להם: צריך אני להציג שאלה חמורה זו לפני הרב מבריסק. קם האיש ועלה ירושלימה, נכנס אצל הגרי"ז והציע לפניו את כל הענין. מצד אחד העלה את הטענות כנגדו ומאידך טען שנראה לו שלמען חינוך ילדיו מוכרח הוא לעקור למקום תורה. השיב לו הרב מבריסק: טעות היא לחשוב שרק בשביל חינוך הבנים צריך לעבור לגור במקום תורה, הרי בשביל האידישקייט שלו בעצמו עליו לעזוב את הסביבה החילונית! הרי גם לו בעצמו יש נזק ממה שרואה במקום מגוריו, לא רק לבנים! כי על ידי ראיה רעה עלולים להיות מושפעים לרעה ח"ו. וכל זה בא ללמדנו עד כמה יש להתרחק מסביבה רעה נמצא איפוא שלא רק בגלל חינוך הבנים, אלא גם עבור האידישקייט של הוריהם יש להתרחק מהסביבה הפוקדת, לפי שהרואה דברים רעים נמצא בסכנה. הוסיף הגרי"ז ואמר: החפץ חיים ראה פעם ביום שבת קודש אוטובוס נהוג על ידי גוי עובר ברחוב בראדין. מיד נזדעק ואמר: אוי! השבת מתקררת אצלי! ואמנם אצל החפץ חיים השבת לא התקררה, אבל אצלנו היא מתקררת.

מטה זבולון: בגודל הזכות להיות זבולון. ולאדיק גרודצקי היה צעיר שאפתן ונמרץ, עת החל בחייו העסקיים. הוא הקים את חברת המאחד שמה הקודם של אגד, ואחר כך ייסד את תאגיד אמקור אמפא. הוא נחשב לעילוי עסקי שעשה הון רב, אולם להצלחתו העסקית יש שותף סמוי. וזה דבר המעשה: היה זה כשעלה בדעתו של רבי בן ציון מובשוביץ להקים את ישיבת השרון בהרצליה, והוא חיפש שותפים שיתרמו מהונם לרכישת הקרקע ולהקמת הישיבה. הוא פנה לסוחר הצעיר ולאדיק והלה נענה בחפץ לב, ותרם סכום נכבד לרכישת הקרקע ואף להקמת הבניינים. באחד מימי הפורים, ערך הרב מובשוביץ סעודת פורים גדולה לתלמידי הישיבה, והזמין את שותפו ולאדיק, התומך הגדול של הישיבה, להשתתף בסעודה. ולאדיק הגיע, ממש בעיצומה של השמחה החל ולאדיק מתלונן על כאבי בטן שתקפו אותו. עד שיצא למנוחה בבית. כעבור כמה ימים, התקשר ולאדיק אל הרב, וביקש ממנו שיבוא ללשכתו. שם הוא סיפר שזה לא סתם כאב בטן, גילו גידול ממאיר בקיבתי. כפי שאני מבין מהרופאים, אני חי כיום על זמן שאול, בכל רגע שחולף אני צועד לקראת מותי'. פתאום, התפרץ ולאדיק העשיר בבכי ואמר: 'ראש הישיבה! אני בקושי בן 40 עוד לא חיתנתי אף ילד, ואני בשיא תנופתי העסקית. רק המחלה הארורה הזו משבשת אותי לחלוטין, ובעצם רומזת שימיי בעולם הזה הסתיימו'! ימים ספורים אחר כך, נערכה בישיבה שמחת ברית מילה, ה'סטייפלער' הוזמן לשמש כסנדק. לאחר הברית ביקש הרב מובשוביץ להראות לסטיפלער את בנייני הישיבה, והחל מסייר עמו כשהוא מראה באצבע על היכל הישיבה, על חדר האוכל, חדרי הפנימיה וחדרי השיעורים, כשבכל אחד מהמקומות הוא מציין כי המקום נבנה בתרומתו של יהודי תומך תורה נלהב בשם ולאדיק גרודצקי. כשהסיור הסתיים, התכופף ראש הישיבה אל ה'סטייפלער' ואמר: 'יהודי זה, תומך התורה שהוביל את הקמת הישיבה והחזקתה שרוי בצרה נוראה, מחלה קשה מאיימת על חייו! והרופאים מיואשים מחייו'!: ה'סטייפלער' הקשיב ולכשסיים הרב מובשוביץ את דבריו הוא אמר 'הוא מחזיק תורה, אז יש לו זכויות. המחלה תיעלם, הוא ישיא את ילדיו, יצליח בעסקיו ויזכה לתמוך בישיבה עוד ועוד'! ראש הישיבה התרגש, ומיד לאחר שנפרד מה'סטייפלער' מיהר להתקשר ולבשר. אולם ולאדיק, שהיה נתון בלחץ ובמתח, רק הפטיר 'הלוואי', וביקש מהרב מובשוביץ להתלוות אליו לבית החולים, כי עליו לבצע צילום נוסף שיעקוב אחר התפתחות המחלה. כשמר גרודצקי יצא מהצילום, לאחר כמה דקות יוצאים הפרופסרים ומבשרים שהגידול נעלם לפליאת ולאדיק הראו הרופאים את הבדיקה הקודמת והבדיקה הנוכחית והראו איך הכל נקי, עוד ועוד בדיקות נעשו, ובכולם - הגידול איננו. נעלם. הוא הוסיף והאריך ימים, הצליח במסחרו והתעשר עושר רב, זכה להשיא את ילדיו בבריאות איתנה, וכמובן - הוסיף לתמוך בישיבה. מתוך דרשו.

ידיעות חשובות וכן דברים מגדולי ישראל ערוך בדרך של שו"ת

שאלה: כשלאדם יש צרה מה הטוב שיש לראות בזה? **תשובה:** כשמתבוננים בחשבון מניין השבטים אנו מוצאים ששבט דן היה הגדול מבין כל השבטים, חוץ משבט יהודה. ומדוע זכו לכך? אומר רבי יחזקאל לוינשטין שטמון כאן מוסר השכל גדול. שהרי כשירדו למצרים, לבנימין היו עשרה ילדים ואילו לדן היה בן יחיד וחירש. ע"פ ההסתברות הטבעית היה אמור להיות ששבט בנימין יהיה מבורך בצאצאים רבים, ואילו לשבט דן יהיו מעט צאצאים, אם בכלל. והנה כעבור שנים, לשבט דן יש פי שניים מבנימין. הרי לנו שהקב"ה עומד לימין החלשים ומי שנראה שלא ייצא ממנו כלום, בסוף הוא יכול להביא את הכי הרבה נחת. והרבה מאוד פעמים רואים את זה על ילדים שהסבו להוריהם הרבה עגמ"נ בצעירותם והוריהם הרבו עליהם בתפילה, ולבסוף הם עשו הכי הרבה נחת להורים שלהם. ויש הדורשים על כך את הפסוק 'עת צרה היא ליעקב וממנה יוושע' דהיינו מהצרה עצמה תבוא הישועה. כן הקב"ה מעוניין הרבה שנתפלל אליו. מה הוא עושה? הוא מביא איזו צרה על האדם ואז האדם מבקש חזק ע"ז וכך הוא רואה ישועה טובה. הפני מנחם מגור הביא ע"כ סיפור, בצעירותו הוא היה בבנק וראה אדם שהביא תיק מלא כסף לפקיד. ולאחריו הגיע אחד שלקח מהפקיד סכום גדול של כסף. בזמנו הוא חשב שהשני הוא גביר שקיבל מלא כסף, והוא אדם מאושר. ואילו הראשון הוא מסכן שהיה צריך לתת את כל כספו לבנק. אך כשהוא התבגר קצת הוא הבין שהכל הפוך. הראשון שהביא הרבה כסף הוא הגביר שהפקיד את כספו בבנק, ואילו השני הוא מסכן שלוקח הלוואה מהבנק והוא גם יצטרך להחזיר אותה. כמו"כ, סיים הפני מנחם, לא תמיד כאשר לוקחים ממך זה לרעתך, ולא תמיד כשנותנים לך זה לטובתך! אלו החיים: לא תמיד כשאתה מקבל טובות בעוה"ז זה טוב לך, ולהיפך, כשלוקחים לך, לא תמיד זה רע לך.

שאלה: בימים אלו (חמישי - שבת) חל ער"ח סיוון, מה שונה ער"ח סיון משאר ערבי ראש חודש? **תשובה:** השל"ה הקדוש הביא, (וכן הוא בפלא יועץ) היות וחודש זה הוא חודש של קבלת התורה ואז נקראים בנים אתם לה', ולכן ראוי למי שיכול ליישב בתענית באותו היום (והרחיבו בזה הרבה גדו"י שמי שעניין התענית מפריע לו בלימוד, יצא שכרו בהפסדו והגר"א כתב שיותר טוב תענית דיבור מתענית אוכל) וליתן צדקה ולתקן כל ענייני הבית, ולבקש רבות על חינוך הילדים לתורה ויר"ש ולבקש כל צרכיהם וזיווגם ושיהו עמלי תורה בטהרתה. ואף תיקן תפילה מיוחדת לאומרה בפרט בעת הזאת, וזוהי ההשתדלות המינימלית שלנו להצלחת צאצאינו בתורה. והחזו"א כתב נוסח תפילה לאם למען בנה לכל ימות השנה. וז"ל: יהי רצון מלפניך ה' או"א שתרחם על בני.. ותתפוך את לבבו לאהבה וליראה שמך ולשקוד בתורתך הקדושה, ותסיר מלבו כל הסיבות המונעות אותו משקידת תורתך הקדושה, ותכין את כל הסיבות המביאות לתורתך הקדושה. ובפלא יועץ ג"כ כתב להתפלל הרבה בימים אלו שיזכה הוא ובניו ללמוד וללמד לשמור ולעשות ולקיים. (והשל"ה כותב שאם אומר קודם התפילה חטאתי שזה נחשב לוידוי, תפילתו יותר מתקבלת לרצון). היות והשנה ער"ח סיוון חל בשבת יש שהתירו לומר תפילת השל"ה בשבת, כן פסקו הרב ואזנר והרב אלישיב. ורבי חיים קניבסקי סבר שיש לומר תפילת השל"ה ביום חמישי או שישי. מה שבעיקר משפיע הוא תפילתה של האמא, מסופר על החזון איש כשהיה מדבר בלימוד עם בחור והיה רואה שהוא יודע ללמוד, היה מתבטא שרואים שהיתה לו אמא שידעה להתפלל בהדלקת נרות שבת כי אין כמו תפילה של אבא ודמעה של אמא לקידום ולהצלחה של ילד.

שאלה: בשבוע הקרוב מתחילים שלושת ימי הגבלה, וידוע שהם ימי הכנה למתן תורה, איזה דבר אדם יכול לעשות באותם ימים כדי שיזכה לכל השנה ללמוד וללמד? **תשובה:** ידוע ומקובל מרבי שמואל חרקובר, שהיה מגדולי וענקי הדור הקודם, שמי שלומד בשלושת הימים האלו של ימי ההגבלה בהתמדה רבה, זוכה להצלחה בעלייה בתורה כל ימות השנה ואשרי מי שמנצל ימים אלו. וכבר הבאנו בשבוע שעבר שאפשר לקנות לימוד בהתמדה ע"י שקדנות והוא שאת השעה שלומדים יקדיש כולה ללימוד בלי הפרעות ולא צריך הרבה שעות אלא אפי' מעט באיכות.

שאלה: מה מיוחד במוצ"ש זו פרשת במדבר תשפ"ג? **תשובה:** החזו"א היה אומר שהכל הולך אחרי ההתחלה, והיינו שאם במוצ"ש מתחיל את השבוע ברוגע אז כל השבוע הולך לו, וכן כשבראש חודש הוא לומד ומתפלל ומתנהג כראוי כל החודש מצליח לו היטב, והנה במוצ"ש זה חל גם ראש חודש והיינו שזה ראש גם לחודש וגם לשבוע, ובפרט שחודש זה הוא חודש מיוחד וגדול מאוד, חודש שבו דנים את האדם בהצלחתו הרוחנית ובס"ד שתלווה אותו כל השנה, מה טוב ומה נעים שהשנה יצא ששניהם יחדיו, וכדאי לעמול רבות שבמוצ"ש נמצה את היכולות שלנו בתפילה מעומק הלב, ובלימוד באיכות ובהנהגות טובות במידות ויר"ש, ונזכה שישפיע לכל השבוע, החודש,השנה והחיים שלנו.

שאלה: מה העניין בסעודת מלווה מלכה? **תשובה:** הנה בפרשתנו מובא: למשפחותם לבית אבותם. יהודי מיוחס לאבא בכל העניינים. וכידוע, שלשה שותפים יש באדם, ואביו מביא את העצמות. יש עצם שניזונת רק מסעודת מלווה מלכה. וידוע שהגאון כשהיה חולה מאד ביקש שיאכילו אותו כזית לסעודת מלווה מלכה. וכן אשתו שרצתה פעם לצום ג' ימים רצופים ממוצ"ש, אמר לה שהתיקון שיש מסעודת מלווה מלכה הוא יותר גדול מכל הצומות שתעשה. רבי חיים קניבסקי מעורר הרבה על סעודת מלווה מלכה והוא מביא שזה סגולה להרבה דברים כמו ללידה תקינה וקלה וכו'. היה פעם שהבאתי לפניו בחור שהיתה לו ירידה חזקה ביראת שמים בלשון עדינה, והגר"ח אמר שיקפיד על אכילת מלווה מלכה. ההוא הקפיד ע"כ והיום הוא ירא שמים מרבים.

שאלה: למה קוראים לאדם בלי מזל שלומיאל? **תשובה:** מבוא בגמ' שזמרי בן סלוא נשיא שבט שמעון הוא שלומיאל בן צורי שדי המוזכר בפרשתינו והוא חטא עם כזבי ואותו הרג פנחס, וכתוב בגמ' שבשעה שפנחס הרג את זמרי נעשו לו ששה ניסים שהיו ברי מזל לזמרי. לפי"ז מובן למה קוראים למי שלא מצליח שלומיאל כי שלומיאל הוא זמרי שהיה לו מזל רע אחד אחרי השני.

שאלה: אברך צעיר אחרי החתונה רוצה להחמיר ע"ע בכל מיני עניינים שאמורים להפריע לאשתו האם צריך להתחשב בה או לא? **תשובה:** ברור שכל מקרה לגופו אך משהו אפשר ללמוד מהמעשה הבא סיפר רבי אי"ש קניבסקי אחרי שהתחתנתי ורציתי ללבוש ציצית ארוכה, בשיעור גדול, כמו שהחמיר הסטייפלער. ושאלתי אותו האם יש לחשוש בזה משום יוהרא? השיב הסטייפלער יוהרא אין בזה אבל אתה הרי אברך צעיר, אתה צריך להתלבש יפה ומכובד, לא כמוני שאני כבר זקן, ויכול ללבוש בגדים מוזנחים.

שאלה: בימים אלו מציינים במדינה את יום ירושלים, והמציאות הוכיחה כי יש בזה התגרות בערבים, שאינם יכולים לסבול את התהלוכות עם דגלי המדינה בסמוך למקום מגוריהם. מהי השקפת התורה בעניין הזה? **תשובה:** מעבר לכל הטענות הנשמעות על כך שהכניעה לערבים מחזקת אותם, דעת התורה האמיתית היא שאיסור חמור להתגרות באומות ובוודאי לא בזמן שאנו בגלות כ"כ ענקית.

שאלה: מה המרחק של השמש והירח מכדור הארץ? **תשובה:** השמש נמצאת במרחק של 150 מיליון קילומטרים מכדור הארץ. והירח נמצא במרחק של כ-400 קילומטרים בלבד.

שאלה: אדם שנמשך לאיזה עניין רוחני האם עליו לעשות את זה למרות שזה על חשבון עניינים אחרים ברוחניות? **תשובה:** הרמח"ל מביא מהאריז"ל שעל האדם להכיר את הכישורים שבהם הוא מצטיין וזהו התפקיד שמהשמים שלחו אותו לעולם הזה ואם הוא רוצה לעשות אחרת ממה ששלחו אותו הרי הוא כאילו מורד במלכות. כי אם הקב"ה נתן לך כישורים סימן שזה התפקיד שלך והחובה שלך לנצל את מקסימום הכוחות שנתנו לך. ואם הוא יתעסק עם משהו אחר שאין לו סיפוק מזה הוא יכול להישבר. וזה לא יתקיים אצלו.

שאלה: מה הסיבה שאדם לא נהנה מהלימוד? **תשובה:** הגאון במשלי כותב שאחת הסיבות שבני אדם מרחיקים עצמם מהתורה הוא משום שאין להם סיפוק ומתיקות מהלימוד וכל אחד צריך לראות מה גורם לו או לילד שלו מתיקות והנאה בלימוד, וצריך ללמוד בדרך שנגרם לו הנאה מזה.

שאלה: אדם שנזקק להשתמש רבות במחשב כיצד ישמור על בריאות עיניו? **תשובה:** כידוע עבודה מול מחשב יכולה לגרום לבעיות רבות בעיניים עד כדי נזקים קשים ובלתי הפיכים, לכן חשוב מאוד לכל אחד שמשתמש במחשב לדעת שהדבר המשמעותי ביותר הוא להזהר מלשבת ליד המחשב זמן ארוך מידי בבת אחת. ההפסקות נותנות מנוחה לעיניים ומשחררות את הקיבוע שמתרחש בעין בעבודה מול המחשב. בהפסקה אנחנו יכולים לתת מנוחה מוחלטת לעיניים או לתת תנועה או שחרור. מומלץ מאד לעשות הפסקה קצרה לפחות כל 20 דקות (אפילו רק של 20 שניות), ומידי שעה הפסקה של כ 5 דקות לפחות.

שאלה: מה חובה שיהיה בחיי הנישואין ואם לא אז זה סכנה גדולה לשלמות הבית? **תשובה:** שהאישה תשתף את הבעל בקושי שעובר עליה בכל מיני דברים שהוא עושה למורת רוחה. שלא תאמר 'אישה כשרה עושה רצון בעלה' ולכן לא אשתף אותו בקשיים. ואם היא שותקת המון וודאי שחובה על הבעל לנסות לדובב אותה שתשתף אותו בקשיים שלה. ופשוט ולא צריך לכתוב את זה כלל שעל הבעל להיות רגיש לצרכים של האישה.

שאלה: מה הדבר הכי בריא שיהיה בין ההורים לילד? **תשובה:** להיות כנה ואמיתי עם הילד לא למרוח אותו אין לך כח אליו אל תגיד לו כדאי לך לקרוא ספר אלא תאמר לו אני עייף כעת אין לי מספיק כח וסבלנות אח"כ אני אבדוק אל תעיז לומר לו אתה מבלבל לי את המוח תגיד אין לי כח כעת. תתרגל לומר אמת לילד. גם על שאלה שאתה לא יודע תשובה אל תמרח תאמר אני לא יודע אבדוק, ובאמת תבדוק.

תיקון: בשבוע שעבר נכתב בעלון שרצוי לא לדבר עם הילדים בענייני שכר ועונש. העירוני שרבי גרשון אדלשטין כותב ואמר הרבה שצריך לדבר עם הילדים בעיקר הקטנים על ענייני שכר וענש, גן עדן וגהינום. **בעניין** מה שנכתב שבוע שעבר על החרם על אנג'ל בקשו שנדגיש שכל המחאה היא נגד מיני המאפה של אנג'ל ירושלים ולא נגד הסניפים שהם הזכיינים שנושאים את שם המותג אנג'ל אבל אפשר לרכוש אצלם מוצרים שלא קשורים לאנג'ל אלא משאר החנויות. וגם שמעתי שנגרמים להם הפסדים גדולים ולא נראה שזאת מטרת המחאה שאנשים מהציבור שלנו יפגעו.

מדור זה יש להימנע מלקרוא בשבת: רעיונות שנשלחו השבוע: א. טיפ לשמירת רכות המגבת ועוד. כדאי להכניס את המגבת לייבוש ולא לתלות בשמש. אגב הכנסת מגבת יבשה לתוך המייבש מגבירה את מהירות הייבוש וחוסכת זמן וכסף כמו כן מומלץ לנקות את הפילטר של המייבש אחרי כל פעם כל הצטברות של סיבים בפילטרים מגבירה את צריכת החשמל כמו כן מומלץ לפתוח מידי פעם את השסתום של מכונת הכביסה ולבדוק שהכל משוחרר לפעמים מצטבר לכלוך ונוצרת סתימה המצריכה הזמנת בעל מקצוע. **ב.** על מנת לייעל השריית קטניות כדאי להוסיף מעט סודה לשתיה בהשרייה. **ג.** עצה לדחליל ביתי, לוקחים מסכה של פורים ומלבישים על ראש פאה או ממלאים בסמרטוטים ומעמידים על משהו, לנו זה עזר כמעט לגמרי. **ד.** כתם בסרט - של הכובע ניתן לצבוע עם משחת נעלים צבע שחור מניסיון לא ניכר אח"כ כלום. **ה.** לגבי כתמי הגמבה, פירסו את הבד בשמש, שעה שעתיים, ואולי שלוש ותראו ישועות. **ו.** לגבי הבעיה של הליקובקטור בקיבה יש בית טבע בביתר שנקרא דר. טבע שיש להם ערכה מעולה שמטפלת בבעיה בהצלחה גדולה גם רופא גסטרו אישר לי את השימוש בערכה שהיא טובה יותר מטיפול אנטיביוטי 025803455 אני אישית משתמשת בה וגם בני המשפחה וגם למי שהמלצתי זה פתר את הענין בדרך טבעית ובריאה. **ז.** עצה טובה להכין מרק נמס בכוס. לוקחים אבקת מרק פשוטה בטעם עוף זה נמס מעולה בכל מים רותחים ולא צריך כלל הוראות

התורה חסה: למי שיש פתרונות לבעיות דלהלן ורוצה להיות צדיק שיכתוב פתרון למיל שבסוף העלון: **א.** איך מורידים קישקוש שמעט שחור מחולצה לבנה לא יורד ממכונת כביסה מס' חולצות נהרסו בגלל זה נשמח מאוד לרעיון להוריד את זה מהחולצה. **ב.** נשמח לדעת כיצד מורידים כתמי חלודה מבגדים. **ג.** נשמח לשמוע עצות מבעלי נסיון בנוגע לתופעה הנקראת "טינטון" אשר מתבטאת בשמיעת כעין זמזום כל הזמן כבר כמה חדשים. **ד.** פתרון לחתך באמצע השפתיים, ולשפתיים שמתיבשות מהר [לא עזר וזאלין ושפתונים]. **ה.** למי יש עצה לגידול שער במקום שהיה כווייה בראש. **ו.** מה הפתרון לילד שסובל מאסטמה הנגרמת מאלרגיה לאבק הבית. ככה קוראים לזה. וגם לפרח מסוים. **ז.** אשמח לשמוע על פתרון ליובש בכפות רגלים. **ח.** רציתי לדעת איך מנקים סיר שנשרף רציני? **ט.** מבקשים עצה לאדם שסובל מצרבות קשות, ומשתמש באומפרדקס על בסיס יומיומי. מעוניינים במשהו טבעי יותר. **י.** מישהו יודע ממה נגרם נקודות אפורות בצווארון החולצה ואיך מורידים אותם? **יא.** איך מורידים לכלוך של פחם מחולצה? **יב.** אם אפשר לרשום שאלה בעלון מה עושים אם הנגן או הפלאפון נפל למים.

הערה: בעלון פר' בהו"ב הבאת על תרופה בשם קראון. צריך להדגיש: התרופה מכילה שומן "דבר אחר", לפי בירורים שעשיתי אין תחליף טוב לזה ברפואה הטבעית. חובה לעשות שאלת רב האם ניתן לקחת תרופה זו. יש מקרים שאין ברירה, או חולי שיש בו סכנה וכו'.

ריתחא דאורייתא: בחור מצא רב קו מוטען בהרבה כסף, פרסם כמה ימים מודעות ולא נענה, וביטל את ההטענה האחרונה כדי להציל את ממון המטען. עכשיו הגיע המאבד, אך לדבריו הוא הטעין לא באשראי שלו אלא ביקש ממי שעמד שם שיטעין כי לא היה לו אשראי, ושילם להוא במזומן, ואינו יודע מיהו, נמצא שהמוצא בביטולו העשיר את בעל האשראי והפסיד למאבד, האם צריך לשלם. הצדדים: האם הוא מזיק ממש או גרמי כשורף שטרותיו של חברו, דאין גופו ממון, שאם כן חייב רק אם מתכוון להזיק או פושע ומשא"כ כאן שהתכוון לטובה, ומאידך כאן אם אבד הכרטיס פקע החוב וככרטיס זיכוי וכדו' ודלא כשטר חוב דעלמא, או"ד דאפשר לשחזר את הכסף לכרטיס החדש, אך אולי באנונימי לא, אך מאידך כאן גם מחק את החוב עצמו ולא רק את הזכות גביה' כשאר שט"ח, וא"כ הוי מזיק ממש, ומה שזיכה לבעל האשראי אינו נקרא זיכוי כי אינו יכול לגבות זאת, וגם אם הוא מזיק ממש אולי זה כמזיק באונס, שהתכוון להציל לשני, ואולי גם זה גרמי מטעם שאם המטען היה מכיר את בעל האשראי היה גובה ממנו. ואם זה רב קו אישי [לא אנונימי] יש לדון מצד שאינו שווה אלא לבעל הכרטיס [ומאידך גם אם כך החוק אך המציאות שהנהגים לא מקפידים על כך] וא"כ תלוי במחלוקת אם יש גרמי בשורף שטר שלא שווה לכל העולם [שאז זה רק 'דבר הגורם לממון', תוס' במרובה, אך הש"ך פליג וס"ל שחייב משום גרמי, ולדינא המע"ה], וגם יש לדון שהוא שומר אבידה וחייב גם על גרמא [בפרץ גדר או נפרצה בלילה, וה"נ המעשה של ביטול הטעינה על הצד שלא היה לו לעשות כן], אלא שמאידך אין שמירה בשטרות, אך דנו האחרונים אם יש חיוב השבה בשטרות דאולי זה רק כשמירת קרקע מהפסד אדם ולפי"ז אי"ז חיוב על החפצא וא"כ יפטר אפי' אם פשע, וצ"ע. ויש לדון גם מצד שאם היה שואל אם לעשות כן היו מורים לו שכך צריך לעשות ולא חיישי' שהטעין באשראי של אחר, וגם ששומר אבידה שעשה מה שמוטל עליו וכך היה ראוי לנהוג לא נחשב למזיק כלל, ובפרט שכל מתעסק במצווה פטור אם הזיק. ויש לעיין.

הלכות בפרשה:

בפרשתנו מובא שמנו (ספרו) את בני ישראל. בעניין האיסור לספור אנשים, לצורך מצווה מותר לספור ע"י דבר אחר (כגון משהו שנמצא על יד כל אחד שאותו הוא סופר), וכמו שמצינו במחצית השקל, אבל שלא לצורך מצווה אסור אפילו ע"י דבר אחר. (והסופר עובר על שני לאווין, ומביא נגף ועין הרע על ישראל. (יומא כב. רמב"ם תמידים ומוספים ד ד. מג"א קנו ב. רש"י שמות ל' ב'.) ובכף החיים נה יא פסק שע"י ראייה ומחשבה בלי להצביע מותר. וע"י כתיבה ולצד השמות לכתוב מספרים אסר השבט הלוי ו' כ'. והוא מהחת"ס. ולכן נהגו העולם כשרוצים לברר אם יש י' למניין וכדו', לספור האנשים ע"י אמירת והוא רחום וגו' שזה נקרא ספירה ע"י דבר אחר לצורך מצווה. וכשרוצים לספור אם יש עשרה אנשים שהצטרפו לדבר עבירה נוהגים לספור דם צפרדע וכו'.

חידות

חידות שינון הפרשה במדבר לפי סדר הא'-ב'. א. נשיא שבט לוי? **א**לעזר בן אהרון. **ב.** השבט שפקודיו היו 35,400? **ב**נימין. **ג.** ספרו את הזכרים לפי? **ג**ולגלתם. **ד.** השבט שפקודיו היו 62,700? **ד**ן. **ה.** "ולא יבואו לראות כבלע את ? **ה**קודש. **ו.** הזכרים בשבטים נמנו מגיל עשרים שנה? **ו**מעלה. **ז.** שבט שפקודיו היו 57,400? **ז**בולון. **ח.** אחת ממשפחות הקהתי? **ח**ברוני. **ט.** מטה לוי נמנה לבדו מפני שלא _____ בעגל (רש"י)? **ט**עו. **י.** אחת ממשפחות הקהתי? **י**צהרי.**כ.** מכלי השולחן? **כ**פות. **ל.** אחת ממשפחות הגרשוני? **ל**בני. **מ.** מבני מרורי (2)? **מ**חלי **ו**מושי. **נ.** שם בנו בכורו של אהרון הכהן? **נ**דב. **ס.** במדבר זה מתו נדב ואביהוא, כשאש זרה הקריבו? **ס**יני. **ע.** שניים מבני קהת? **ע**מרם **ו**עוזיאל. **פ.** פרשתינו היא הפרשה הראשונה בחומש ה-? **פ**קודים. **צ.** שניים מאבות הנשיאים? **צ**ורישדי **ו**צוער. **ק.** הנשיאים נקראו גם _____ העדה. **ק**רואי. **ר.** נשיא כל שבט נקרא גם _____ לבית אבותיו? **ר**אש. **ש.** הגיל בו הלויים מתחילים לעבוד במשא? **ש**לושים. **ת.** חיה שהכינו מעורה שקים לנשיאת כלים? **ת**חש.

חידות פרשת שבוע וכן מחדות ידע תורני יישר כח לרבינו יאיר נוסבכר שליט"א מרבני רכסים שקיבלתי ממנו חידות נפלות בפרשה: א. שני נשיאים עם אותו שם? **ב.** אבא אמא שלושת בניהם ששמם מתחיל באותו האות? ג. 8 פרשות בפרשה? **ד.** המקום היחיד בתורה עם 4 טעמים זהים רצופים? **ה.** 5 מקומות שיש מילה כפולה ברצף?

תשובות: א. נשיא גרשון ונשיא גד שניהם אליסף. **ב.** אהרן אלישבע אלעזר איתמר אביהו. **ג.** מטות (א טז) במדבר (א יט) שמות (א יח) תולדות (ג א) בהר (ג א) נשא (ד ב) פקודי (ג לב) בא (ד ג). **ד.** "וימת נדב ואביהוא לפני ה'..." (ג ד). **ה.** נתונים נתונים (ג ט) חמשת חמשת (ד מז) איש איש (ד יט) איש איש (א ד) איש איש (א מד).

חידון ידע תורני: א. מי היה הרב בן ציון שטרנפלד? **ב.** איך יתכן אדם בן 60 ואכל 70 פעמים אפיקומן לא באותו לילה? **ג.** מבקש מחברו כוס מים ועובר בלאו דאוריתא?

תשובה: א. אחד משש רבנים שנתנו הסכמה על משנה ברורה. **ב.** גר עשר שנים בחו"ל ויש יו"ט שני. **ג.** רש"י כה מג

חידות לילדים: א. כמה ביצים תרנגול מטיל בשבוע אחד? **ב.** למי יש כתר והוא לא מלך? **ג.** איזה שולחן אסור לשבת עליו? **ד.** מי הולך על הקיר? **ה.** למי יש גב ואין בטן? **ו.** איזה בלון לא מתפוצץ בדקירת מחט? **ז.** איזו מלכה היא גם כלה? **ח.** איזה משקה נקרא מאכל? **ט.** איזו מצווה מקיימים דווקא בשמאל? **י.** למי יש ראש שאינו נראה? **יא.** שני אבות ושני בנים אכלו 3 תפוזים וכ"א אכל תפוז שלם, איך זה יכול להיות? תשובה: **יב.** מה הדבר שאפשר לעשות אותו ולא לראות אותו? **יג.** איך יכול להיות שתי ילדות נולדו לאותה אם באותו יום באותו חודש באותה שנה ובאותה שעה והן לא תאומות? **יד.** מי נמצאת פעמיים בחיים פעם ביום ופעם בלילה?

תשובות: א. תרנגול לא מטיל ביצים. **ב.** למי שרופא שיניים שם לו כתר. **ג.** שולחן ערוך. **ד.** שעון קיר. **ה.** גב היד. **ו.** בלונים שאין בהם אויר. **ז.** שבת המלכה. בואי כלה שבת מלכתא. **ח.** מאכלי חלב. **ט.** הסיבת שמאל בפסח. **י.** ראש חודש. **יא.** זה היה אבא בן ונכד. והיינו שני אבות ושני בנים. **יב.** רעש. **יג.** שנולדה איתם עוד אחת וזה יוצא שלישיה. **יד.** האות י.

חידון משמעויות מילים לפרשת במדבר: ד' משמעויות למילה נקב

נקב - אמר במפורש. "אשר נקבו בשמות"" תרגום: דאתפרשו בשמהן (במדבר א יז). "נקבה שכרך עלי ואתנה" תרגום, רש"י: פריש אגרך (בראשית ל כח). **נקב - קלל.** "ונקב שם ה' מות יומת" רש"י: נוקב לשון קללה (ויקרא כד טז). **נקב - חור.** "הריאה שנקבה או שחסרה" (חולין פ"ג מ"א). **נקב - פתח.** נקבים נקבים חלולים חלולים.

הגיגים המיועדים לאלו שיש להם מזה תועלת

איך שהזמנים משתנים. פעם היו הורגים ג'וקים, היום עושים להם סיכול ממוקד.

שף שרגא מציג מנת השף: כרבולת תרנגול עם שיבולת שועל ברוטב דבש דבורים.

האנרכיסטים בקמפיין חדש: ההתנגדות למהפיכה השיפוטית צוברת תאוצה. אפילו הג'יהאד האיסלמי הצטרף למחאה.

הרגע הזה שאתה קולט שנפל לך האסימון למרות שאתה בכלל לא יודע מה זה אסימון.

הרגע הזה שאתה מגיע לבית הכנסת ורואה שמישהו התיישב במקום שלך. הוא מראה נכונות לקום אבל אתה מסמן לו באדיבות נימוסית ש"לא נורא, אתה יכול להשאר לשבת כאן. אני אשב במקום אחר" וההוא משתכנע שבאמת לא אכפת לך ונשאר לשבת.

הבעל לבית הדין: אישתי שוטפת את הבית יותר מידי.- הדיין: למה זה מפריע לך? - הבעל: אין לי כח להרים את הרגליים כל כך הרבה פעמים.

אלו שבאים לבית הכנסת אבל נמצאים כל הזמן בעוטף.

אבי המיועדת לשדכן: הבחור נמצא שלושה סדרים בישיבה כל הזמן? השדכן: שלושה?! הרבה יותר.

כבר שבועיים שליברמן אוכל אנג'ל. אם זה יימשך כך עוד מעט הוא יתחיל לשתות קריסטל.

חדש על המדף: מטרנה בטעם וופלים לימון.

מתוך הזמנה לבר מצווה: התפילה בבית הכנסת המרכזי ולאחריה קידושא רבא במתחם 89 המרווח שנמצא ממש בכניסה לעיר.

רגע אחרי שהתפזרה לך שקית תפוזים באמצע העלייה.

שאלו אחד איך הגעת לעבוד במפעל של נרות נשמה? הוא ענה: אמרתי לכולם שאני מחפש עבודה בנרות.

פיקוד העורף: שבעה נחבלו קל בבני ברק בריצה בדרך למרפסות.

וועד הרבנים לענייני תקשורת צפוי לאשר בקרוב עוד 2 רינגטונים.

הרגע הזה שאתה מקבל שיחה ממספר חסוי, הסקרנות והזהירות מתחילים להתגושש, ובסוף זה גיא מהלמ"ס שמעוניין לשמוע על הרגלי צריכת האלכוהול בקרב החרדים בשבתות וחגים, שבתות שאינם חגים, חגים שאינם שבתות, לעומת ימי חול עם תחנון, ובלי תחנון, ועם למנצח, ובלי, ולא הרי זה כהרי זה ולא הרי זה כהרי זה הצד השווה שבהן שאוף-למה-עניתי-שלום-שלום-ואל-תבוא-אלי-בחלום.

הרגע הזה שמגיע אלייך איזה אורח שאתה לא מכיר אתה מחפש בנרות מה לדבר איתו עד שבסוף אתה שואל אותו למה אין שלג בצבע סגול...

הרגע הזה שאתה יורד במדרגות במהירות עם כמה עשרות מטבעות בכיס, הרעש נשמע לך שאתה קופת צדקה.

הרגע הזה שאתה לוקח את הכובע שלך מהמתלה, שני כובעים נופלים. מרים אותם, מתחילה מפולת שמרוקנת חצי מהמתלים. חושב להתחמק ולברוח, רואה שכמה אנשים כבר ראו אותך. יש לך תעסוקה לשעה הקרובה.

הרגע הזה שאתה ליד שואב אבק או מייבש ידיים, ומוצא את עצמך מזמזם איתו ביחד.

הרגע הזה שאתה רואה את חבר שלך ונזכר שרצית לשאול אותו משהו מאוד חשוב ונגש אליו ושואל אותו נו, אולי אתה זוכר מה רציתי לשאול אותך לפני כמה ימים- עד שאתה נזכר שסך הכל רצית לשאול אותו מה השעה.

אין הגיג טוב בא אלא בהיסח הדעת.

תודה לכל מי ששולח לי את הרגעים האלו שלו יהי רצון שיהיו לו רגעים טובים יותר ממה ששולח. אני מעוניין להודות באופן פרטי השבוע לבחור שהוא תלמיד חכם אדיר, אדם מושלם ורציני מנצל את התפקיד שלו בעוה"ז באופן מושלם כל מעשיו כרצון השם, מתמיד אגדי בחיר עולם התורה גם בדורות הקודמים **הבחור המופלג שמואל שרייבר שליט"א** בהגר"ד. שהריתחא דאוריתא הוא מעשה שהיה עמו.

היכן ניתן להשיג את העלון

ניתן להשיג את העלון בבני ברק: צמוד לכניסה לתלמוד תורה כתב סופר מצד שמאל של הכניסה, בקופסה בפינה בחצר ברחוב סוקולוב 23. **ובביהמ"ד המרכזי מניין אברכים 'פרדס כץ'** רחוב אבוחצירא 9, **ובכולל 'מורשה ודעת' (בית כנסת הגדול)** בספריה בקומה ראשונה (חברון) בכניסה המערבית בקרטון בארון למטה. וכן בשאר המקומות ואצל המפציים הקבועים **אין לקחת יותר מעלון אחד בשום מקום ללא אישור.** כמו"כ ניתן להשיג את העלון **במודיעין עילית** (לא כמות) החל מיום חמישי בערב בשעה 7:36 בכניסה לחנות ש.מ.ח. – שרותי משרד רחוב רשב"י 49. **כן ניתן להשיג בהר יונה נוף הגליל** אצל רבי שמחה שולמן שליט"א, שזכה להיות מזכה הרבים שנאמר עליהם שהם יותר ממלאכים. **כן ניתן להשיג בירושלים** בישיבת מיר אצל האיש שלגור על ידו זוכים לגן עדן בעולם הזה רבי דוד רוטשילד שליט"א או אצל האיש בעל לב הזהב, הדמות של ישיבת מיר רבי אבי פרידנר שליט"א שהוא מקרין הארת פנים נדירה. **בבית שמש** אצל האיש שרואים בו דמות של אדם מושלם רבי נחום זכריש שליט"א בבית הכנסת אור אליהו. **וכן** בישיבת מרן הגר"מ שטרנבוך - חבקוק הנביא 7 רמה ג'. **בנתיבות** ב'בית בוכריס'. ובבית יצחק. **ברחובות** בישיבת מאור התלמוד, אצל הבחור החשוב ישי רוט נ"י. **בירוחם** אצל רבי מיכאל גולדנברג שליט"א. **באופקים** בבית הכנסת זכרון אליהו. **בקרית גת** בביהכ"נ שומרי אמונים ובביכ"נ קרעטשנף מיום שישי. **בחזון יחזקאל:** בבית כנסת המרכזי. **באשדוד:** בבית כנסת החיד"א רובע ג אצל גדול מזכי הרבים בדורנו רבי יצחק משענייה שליט"א **בעוצם** בישיבת נר זרח ע"י מרא דקדשים בישיבה רבי שמואל הוניגסברג שליט"א החתונה הגדולה מיד לאחר חג השבועות פרטים יבואו. **ברכסים** אצל האדם הגדול רבי יוסף המאירי שליט"א שהוא גאווה להוריו לשכונתו ולסביבתו. **ברעננה** אצל משפחת זכאי המיוחדת והנפלאה רחוב נעמי שמר 9/5 טלפון- 052-6903395 . **בפתח תקווה** בבתי הכנסת בגני הדר: אוהל אברהם. שירת מרים. קהל חסידים. בעש"ט צאנז גור ויוצאי חברון, ע"י רבי יואל פינהנדלר שליט"א. וכן בישיבת אור ישראל וכן בישיבת עטרת שלמה. **בראשון לציון** אצל הנ"ל: וכן בעיר **אלעד** בישיבות כנסת יחזקאל ותורה בתפארתה ובישיבת הר"ן ע"י רבי יואל פינהנדלר שליט"א. **עוד באלעד** בבית הכנסת עמק ההלכה ע"י האיש שכמה וכמה העידו לי עליו שהוא מגדולי המחנכים וכל תלמידיו אוהבים אותו אהבת נפש רבי יצחק רבי שליט"א. **בצפת:** בהיכל ישיבת צפת ע"י הגאון שהוא מנצל את כל כוחותיו להיות מושלם כרצונו יתברך רבי אברהם לויסון שליט"א. **בקרית אתא**: בבית הכנסת מאקווא ירושלים 3 ע"י הבחור המפורסם בצדקותו עדיו לגדולות אהוב הבריות נ"י **ברמת השרון** אצל הגאון שכל מי שמכיר אותו לא מבין איך בדורות הקודמים הסתדרו בלעדיו רבי דניאל פוסטבסקי שליט"א בבית הכנסת מורשת אבות וכן בבית הכנסת המרכזי גאולת ישראל וכן בבית הכנסת וכולל הוד צבי. **בחדרה** בכולל אדרת אליהו בראשות הרב נתנאל יקותיאל רחוב הגדוד העברי 13 **בלוד - אחיסמך.** בחנות בראדרס רחוב הרב אלישיב 5 גני איילון. **בעפולה** בביהכ"נ נצח ישראל בשכונת עפולה עילית או אצל האיש שיכול להיות רב עיר רבי אהרן קולדצקי שליט"א **במנצ'סטר** אצל רבי שמואל א. הורביץ שליט"א: 447425793110+. **בארגנטינה:** בקהילת שובה ישראל במקום המיועד לעלונים. **משבחי הרב זליג אמזלג:** מקפיד לישון בליל שבועות בכדי שיוכל להוציא אנשים בברכות במניין של 9 .

לקבלת העלון בפקס יש להתקשר לטלפון: 03-6180383 .

ניתן להוריד את העלון בעמדות קול הלשון וכן את העלונים של כל חמש שנים האחרונות. הדרכה: נכנסים לקול הלשון. מקישים על חיפוש רבנים. לכתוב מערכת שבתי. מקישים על פתח תיקיה. מקישים על תיקיית הורדת גליונות. מקישים על לבית התורני. ומורידים מה שרוצים.

כמו"כ ניתן להשיג במייל: 456alon@gmail.com יש לדייק במייל ולכתוב קודם 456 ואח"כ alon@gmail.com

להשתתפות בהוצאות העלון לפנות: 0527633431. או ב'נדרים פלוס' - רשת הכוללים פרדס כץ-עלון, (שלוחה 2422). זכות הרבים תלוי' במסייעים! אפשר לשלוח משם הודעות.

ניתן להשיג את העלון בכתב גדול במייל הנ"ל.